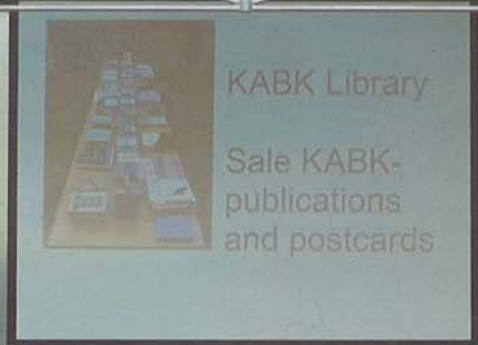

Biblioteca

Revistă de bibliologie și știința informării

1 / 2017

SUMAR

EDITORIAL

Biblioteca și conceptul de „cultură a informației”
Octavian Mihail Sachelariep. 1

REPERE PROFESIONALE. METODOLOGIE

Considerente privind globalizarea informațională
Maria Carmen Nadia Petrep. 3

VIAȚA BIBLIOTECILOR

Top 10 cărți „Must Read” – metodă modernă de promovare a cărții și a lecturii printre adolescenți
Lolita Caneevp. 7

Biblioteca Municipală „Gheorghe Pârnu” Brad
Elena-Angelica Rudap. 12

Metode moderne de educație practicate într-un loc încărcat de istorie
Aurora Lolicerup. 14

Biblioteca Comunală Produlești – lăcaș de cultură și educație non-formală
Mihaela Voicup. 15

PATRIMONIU

Evaluarea și clasarea la Biblioteca „V. A. Urechia” Galați
Zanfîr Iliep. 16

MERIDIAN BIBLIOLOGIC

Bibliotecile publice din Olanda și misiunea lor: „Să facem o comunitate mai bună” (partea I)
Ion Onuc Nemeș-Vintilăp. 21

GALAXIA GUTENBERG

Reflexie în imagini. Expoziția de la 1906 în presa începutului de secol XX
Mihaela Manolachep. 26

Biblioteca devenirii noastre
Ileana Baibaracp. 29

COLEGIUL EDITORIAL:

COMITET ȘTIINȚIFIC

prof. univ. dr. DOINA BANCIU
prof. univ. dr. AGNES ERICH
lect. univ. dr. MARIA MICLE
ELENA PINTILEI
conf. univ. dr. CRISTINA POPESCU
prof. univ. dr. ANGELA REPANOVICI
prof. univ. dr. ELENA TÎRZIMAN
lect. univ. dr. SILVIU BORȘ
acad. FLORIN FILIP
prof. univ. dr. ZANFIR ILIE
dr. DANIEL NAZARE
prof. univ. dr. MIRCEA REGNEALĂ
dr. OCTAVIAN MIHAIL SACHELARIE

COLEGIU CONSULTATIV

EUGENIA BEJAN
dr. ADRIANA BORUNĂ
NICOLETA MARINESCU
dr. FLORICA-ELISABETA NUȚIU
VERA OSOIANU
AURELIA PERȘINARU
drd. CARMEN-LEOCADIA PESANTEZ POZO
conf. univ. dr. NELLY ȚURCAN
dr. ing. MIHAELA VOINICU
lect. univ. dr. ROBERT CORAVU
lect. univ. dr. CONSTANTIN ITTU
dr. AURELIAN CĂTĂLIN POPESCU

COLECTIV REDACȚIONAL

redactor-șef: ANCA MORARU
tehnoredactare computerizată: FLORIN NISTOR
distribuție: ADRIANA IOSIF, MARIANA STOICA,
DANIELA ZAMFIR

Adresa: B-dul Unirii, nr. 22, București,
cod poștal 030833, OP 4, sector 3,
telefon: 021.3103552, e-mail: anca.moraru@bibnat.ro
abonamente: telefon / fax: 021.3135751
e-mail: marioara.stoica@bibnat.ro
(pentru detalii – coperta 3)

*RR*Responsabilitatea pentru conținutul articolelor
aparține autorilor.

Tipar executat la Tipografia PAPER PRINT INVEST SA,
Șoseaua Baldovinești, nr. 20, cod poștal 810175, Brăila,
județul Brăila

Coperta I-IV – Colaj realizat de CONSTANTIN POPOVIC
Academia Regală de Artă din Haga. Biblioteca

Considerente privind globalizarea informațională

dr. Maria Carmen Nadia PETRE, bibliograf
 Biblioteca Academiei Române. Serviciul Bibliografie Națională
 Calea Victoriei, nr. 125, cod poștal 010071, sector 1, București
 tel: +4021.2128284 / 1141, e-mail: nadia@biblacad.ro

Introducere

Multă vreme, globalizarea a fost concepută ca fiind unidimensională, respectiv văzută ca o tendință economică fundamentală.

După unii autori, globalizarea este procesul prin care se formează instituțiile globale¹ și are următoarele dimensiuni: construirea economiei mondiale, formarea opiniei publice mondiale, democratizarea ori crearea comunității globale și emergența instituțiilor politice globale². Alții menționează ca dimensiuni ale globalizării, pe lângă cea economică: schimburile culturale și eforturile în favoarea unei guvernări internaționale³.

Un alt punct de vedere susține că globalizarea, în calitatea sa de fenomen al relațiilor internaționale, se distinge prin patru caracteristici:

- dimensiunea economică – liberul schimb tinde să se impună ca sistem dominant, frontierele economice se estompează;
- dimensiunea culturală – asistăm la regrouparea valorilor, a modelelor de gândire și de comportament;
- dimensiunea politică – globalizarea se caracterizează printr-o reconfigurare a rolului statului, care trebuie să coopereze cu noi actori și să facă față noilor mize;
- dimensiunea militară – tendința dominantă a unei regionalizări a securității și existența amenințărilor transnaționale, a criminalității, a terorismului⁴.

Astfel, putem spune că globalizarea are următoarele dimensiuni: economică, financiară, socială, politică, culturală, militară, tehnologică, comunicațională, de mediu și informațională, fiind în prezent un fenomen complex și multidimensional la care toate statele lumii trebuie să se adapteze pe toate planurile activității umane, dacă vor să își continue existența ca formă de organizare ce servește necondiționat interesele cetățenilor.

Ce este globalizarea informațională

Globalizarea are o și dimensiune informațională, care se impune a fi analizată din perspective diferite, dar complementare: globalizarea actuală nu este posibilă decât prin intermediul folosirii tehnologiilor de vârf din domeniul informaticii și al comunicațiilor; toate procesele pe care globalizarea le produce se întemeiază pe capacitatea actorilor sociali, economici, politici etc. de a crea, procesa și aplica o informație eficace, bazată pe cunoaștere. Productivitatea și competitivitatea unităților economice sau a actorilor economici – întreprinderi naționale și/sau transnaționale, regiuni sau state naționale – sunt semnificativ dependente de

capacitatea lor de a produce, procesa și gestiona informația economică, necesară activităților lor specifice, și nu numai. Ceea ce înseamnă că eficiența și practicile puterii politice, de la toate nivelurile de exercitare a acesteia, depind într-o manieră substanțială de capacitatea de a gestiona, controla și organiza informațiile și cunoștințele de orice tip. Desigur, acest fenomen are consecințe și în domeniul social, în special în construcția de sisteme de valori fundamentate pe un asemenea control. Practic, globalizarea are și o reprezentare socială, adică o imagine compusă din semnale ce pot fi percepute de simțurile noastre. Orice reprezentare este creată cu intenția de a fi folosită, ea îndeplinind diferite funcții: conservarea informației, schimbul de informații, concretizarea ce o face accesibilă (prin concepte și modele), crearea de date.

În același timp, globalizarea a creat condiții propice circulației, relativ libere, a informației în aproape toate domeniile de activitate. Astăzi, oamenii de pe tot globul sunt informați prin mass-media, cu tot ceea ce se întâmplă, în timp real, de la știri mondene la cele de natură culturală. Pe de altă parte, dezvoltarea tehnologiilor informaționale și de comunicare a făcut posibilă accentuarea procesului de globalizare, a generalizării influenței sale peste tot în lume.

Într-o anumită măsură, dimensiunea culturală, cea economică, politică, militară, de mediu, sunt toate dependente de dimensiunea informațională. La rândul său, dimensiunea economică influențează celelalte dimensiuni ale globalizării, ceea ce ne face să afirmăm că toate sunt interdependente și interacționează într-un mod constant și relativ concertat⁵.

După cum s-a arătat, prin globalizare se înțelege procesul de extindere a dimensiunii unui fenomen la nivelul întregii planete, iar domeniile majore ale globalizării se referă la:

- globalizarea informațiilor, în sensul transmiterii aproape instantanee a acestora prin televiziune, radio, Internet, presă, telefon;
- globalizarea schimbului de produse și servicii;
- globalizarea circulației persoanelor cu anumite restricții în funcție de legislația fiecărei țări;
- globalizarea valorilor culturale (dar și a pseudovalorilor ocazionale), globalizarea anumitor caracteristici ale societății (ideologie, concepții etc.);
- globalizarea limbii engleze ca principală limbă de comunicare între oameni și, totodată, ca principală purtătoare a mesajelor în lumea tehnologiei informațiilor.

Radioul, televiziunea, presa scrisă și Internetul ocupă locuri diferite în privința informării, documentării și relaxării publicului, în funcție de audiența, rapiditatea, capacitatea

de persuasiune și de seducție a publicului. Toate își asumă aceleași responsabilități: de a informa, de a forma și de a distra publicul, însă fiecare o face într-un mod specific.

Radioul introduce în istoria mediilor de masă o ruptură, dat fiind cadrul său situațional și materialul semnificant, ambele inducând un cu totul alt tip de relație comunicativă. De multe ori, unii i-au prezis un declin inevitabil, dar radioul a știut să se regenereze, specializându-se în noi funcții complementare celor exersate de către alte medii. Ca instrument de informare și de expresie, radioul joacă un rol ce nu poate fi neglijat, influențând publicul, permanent, oricând și oriunde. Transmiterea știrilor, chiar când este simultană cu evenimentul, are un caracter de efemeritate, deoarece „vorba zboară”, lucru ce duce la necesitatea revenirii asupra știrilor, în mai multe rânduri.

Televiziunea are impactul mediatic cel mai puternic asupra receptorilor, o semnificație și o forță considerabilă pentru viața de zi cu zi a indivizilor, reprezentând o formă de existență psihologică, socială și culturală, deopotrivă economică și politică.

Mulți cercetători consideră televiziunea ca având un rol negativ asupra conștiinței oamenilor, reducându-i pe aceștia la o dimensiune unică, de simpli spectatori pasivi, incapabili de o receptare critică și de o acțiune practică, uniformizați, conformiști, inapți de creativitate și de gândire proprie, individuală, destinați unei producții de serie, standard.

Marshal McLuhan vorbea de o anumită „miopie culturală” la care se ajunge prin ruperea de lectură, prin foamea telespectatorului de imagini șocante, care-i satisfac însă doar un interes imediat și superficial. Informația transmisă este considerată ca fiind mediocră, standardizată, de un nivel inferior, ea ducând la o uniformizare a gusturilor, la o omogenizare, la distrugerea originalității, la depersonalizarea indivizilor, la diminuarea valorilor autentice.

Cu toate criticile aduse, televiziunea rămâne o forță de temut prin capacitatea ei persuasivă de a impune fapte și personalități, de a fi o sursă de autoritate a informațiilor, a necesităților: devenind, în același timp, cea mai mare industrie de informare, dar și de spectacol, televiziunea își ilustrează, cu strălucire, „puterea”, de aceea, ei nu i se iartă „nici supunerea față de putere, nici independența”.

Presei scrise îi revine rolul de a asigura o informare mai obiectivă, mai exactă și de o mai mare diversitate, prin capacitatea de a oferi publicului posibilitatea verificării știrilor prezentate anterior de radio și televiziune.

Internetul oferă posibilitatea accesului la informația on-line și în mai multe limbi, depășind cu mult limitele geografice, începând de la presa scrisă și continuând cu informația academică, de bună calitate și de specialitate, care poate fi găsită în bibliotecile digitale, într-un timp foarte scurt și în mod gratuit.

O consecință favorabilă a globalizării o reprezintă și accesul rapid al tuturor comunităților umane la progresele științei și tehnologiei. Globalizarea informațiilor permite perceperea instantanee a oricărui fenomen petrecut oriunde pe planeta noastră. Societatea omenească are tot mai mult caracterul unui întreg, ceea ce sporește foarte mult solidaritatea și conștiința ei de ansamblu.

Astăzi, grație globalizării informației, omenirea poate percepe instantaneu aproape orice fenomen petrecut pe mapamond și acest lucru duce la sporirea conștiinței și a solidarității, însă există și fenomene negative care apar odată cu globalizarea. Este vorba de generalizarea unor modele,

crearea unor arhetipuri sau scăderea diversității dintre comunitățile locale, impunerea de sugestii generale care nu sunt potrivite condițiilor concrete, cu ignorarea aproape completă a multitudinii de aspecte ale diferitelor comunități (tradiții, valori, comportament).

Virtualizarea informației – suportul globalizării

Informația împreună cu noile tehnologii informatice stă la baza societății moderne. Schimbările actuale la nivelul societății sunt consecința a doi mari factori: creșterea exponențială a utilizării Internetului, care amplifică procesul de globalizare și creșterea rolului informației prin dezvoltarea și utilizarea pe scară largă de conținut digital și aplicații soft.

Digitizarea, numerizarea și virtualizarea informației sunt concepte din ce în ce mai des folosite în epoca actuală, ele referindu-se la producerea, organizarea și difuzarea informației în spațiul virtual.

Cultura informației bazată pe tehnologia de interconectare a primit denumirea de cultură a rețelilor și a fost definită drept „abilitatea de a identifica, accesa și utiliza informație electronică din rețeaua informațională.”⁶

Virtualizarea a început, putem spune, odată cu apariția lui Homo sapiens, deci cu mult înainte de apariția tehnologiei informațiilor și a comunicării, deoarece omenirea a simțit nevoia să își construiască o lume de simboluri. Diferența este că tehnologiile moderne au făcut posibilă, din punct de vedere informațional, întoarcerea la întreguri cu ajutorul virtualizării. Conceptul este foarte complex, referindu-se la producția, organizarea, intermedierea și receptarea informației, adică la întreaga paletă informațională. Astfel, structurile și utilizatorii devin omniprezenți, iar informația se manifestă în dimensiunile ei globale, ca o realitate universală, fără limite și fără bariere.

Virtualizarea electronică face posibilă manifestarea informației în toate ipostazele sale. Pentru a fi benefică, virtualizarea informației trebuie să se coordoneze și să se coreleze cu informația reală, astfel încât să se evite defazarea și alienarea informației virtuale, iar mediul virtual să acționeze în numele valorilor. De asemenea, trebuie remarcat că procesul nu reprezintă un scop în sine și nu trebuie să conducă la dezvoltarea unui univers informațional paralel, ci la extinderea unitară și eficientă a întregului mediu informațional.

În cadrul mișcării informației, virtualizarea poate determina evoluții pozitive și negative, pe care nivelul educației și stilul epocii le pot orienta către performanță și împlinire. Informația se află în relație cu sfera cunoașterii în măsura în care este integrată critic în sferile valorii, altfel ea devine o enormă sursă de noxe și un exercițiu alienant⁷.

Problema care se pune în legătură cu digitizarea este cea legată de proprietatea intelectuală care contribuie la dezvoltarea bunăstării generale și a progresului cunoașterii, și care trebuie să fie cultivată, stimulată și apărată. Lucrările numerizate pot fi reproduse și transmise ieftin și repede, aceasta înlesnind însă pirateria programelor de calculator. Structura licențelor pentru produsele numerizate este diferită, nu există standarde iar prețurile nu se întemeiază pe elemente raționale.

Încă din 1935, cu ocazia Congresului Internațional al Bibliotecilor de la Madrid, José Ortega y Gasset atrăgea atenția asupra conceptului de „junglă a cărților”, de exces de producții editoriale, de opere inutile și redundante, accentuând rolul bibliotecarului care trebuie să fie un bun ghid și să

orienteze cititorii în haosul de documente. Marea cantitate de producții tipărite pe care Ortega y Gasset o prevedea este cunoscută sub denumirea de explozie a informației și este responsabilă de complicațiile aduse investigării intelectuale⁸.

La sfârșitul anilor '80 și începutul anilor '90 au fost identificate primele informații digitale de primă mână, opere pentru consultare: enciclopedii, dicționare, texte care nu implică o lectură continuă, ci doar consultări sporadice și bazele de date cu text complet în domeniul legislației și presei cotidiene, reprezentând primele aplicații⁹.

Industria informației digitale ori electronice se ocupă cu producția și distribuția informației pe suport digital, magnetic sau optic. Originile acesteia se regăsesc în anii '70 în Statele Unite ale Americii, zece ani mai târziu extinzându-se și în Europa. Această industrie presupune mai mulți actori și un ciclu de producție și distribuție a informației digitale.

Primul actor al acestui ciclu este autorul informației urmat de grupul din care fac parte oamenii de știință, profesorii universitari, ziariștii, inginerii, experții în legislație etc, deci, în general, așa-numiții lucrători în domeniul cunoașterii.

Dintre serviciile și producțiile digitale putem enumera: informația, comunicarea, tranzacțiile și amuzamentul. Ele sunt transmise ori facilitate cu ajutorul sistemelor de distribuție a informației digitale, dintre care putem aminti: sistemul on-line, care conține documente în format web sau html, suportul digital CD sau DVD¹⁰.

Piața din ziua de azi a impus o anumită categorie a produselor de informație digitală, dintre care amintim: bazele de date, cărțile, revistele specializate, presa și informația instituțională. În continuare vom face referiri doar la bazele de date, la cărți și la revistele specializate.

O bază de date reprezintă un set de informații structurate, cu un conținut textual sau alfanumeric, care sunt înregistrate pe suport digital și dispun de un program informatic care permite vizualizarea lor. Tipul de program care se ocupă de gestionarea automatizată a acestor mari volume de informații este cunoscut sub denumirea de sistem de gestionare a bazelor de date. Bazele de date pot fi clasificate în funcție de mai multe criterii: caracterul primar sau secundar al informației conținute (de referință sau sursă), domeniul tratat (economie, medicină etc.), limba, tipul de producător care le creează (public, privat) etc.

Piața bazelor de date include trei categorii: baze de date științifico-tehnice care au un caracter retrospectiv, baze de date care conțin servicii de informație economică și comerț și sunt distribuite în timp real și baze de date care cuprind informație generală. Primele două categorii de baze de date conțin informații de natură profesională, iar cea de-a treia este destinată, în general, marelui public și a înregistrat o creștere importantă în ultimii ani¹¹.

Cartea, indiferent de forma de prezentare (manuscris, tipărită, electronică) stă, și în era globalizării, la baza culturii și a instruirii. În ultimii ani se vorbește foarte insistent, la nivel internațional, de criza lecturii și, cu toate că problemele sunt asemănătoare, fiecare țară încearcă să le rezolve în felul său. Au fost elaborate politici, strategii, programe naționale în domeniul promovării cărții și a lecturii, unele țări au inclus promovarea lecturii printre prioritățile naționale, au fost create Asociații Naționale ale Lecturii etc.¹²

Cartea este considerată, prin excelență, un mijloc de difuzare a culturii și, în acest moment, majoritatea cărților sunt editate pe hârtie, cu toate că este posibil să întâlnim din ce în ce mai multe cărți digitale sau e-books, care se

distribuie în diverse moduri: pe discuri optice, imprimate la cerere, consultate on-line, descărcate pe un calculator sau pe platforme special create (e-readers).

Cărțile digitale sunt un instrument foarte util pentru consultări concrete și ocupă mai puțin spațiu, costul lor este mai mic și permit accesul mai bogat și mai complex la conținut decât ediția tradițională¹³.

În Franța se experimentează numerizarea cărților sub protecția drepturilor de autor (copyright). Pentru a evita această problemă destul de delicată, toate proiectele mari de numerizare, inclusiv proiectul Google Print, inițiat de Microsoft, ori proiectul non-profit Open Content Alliance, au pus accent pe numerizarea cărților din domeniul public. O tentativă de numerizare a cărților sub protecție copyright a avut Google, însă a renunțat după ce a fost chemat în judecată de autori și editori. Însă, așa cum majoritatea țărilor și a proiectelor au ca scop final nu atât prezervarea cât facilitarea accesului, a început și experimentarea numerizării cărților publicate recent și aflate, evident, sub protecție copyright¹⁴.

Revistele specializate care apar doar în format digital se confruntă cu două probleme importante care afectează în mod direct editarea lor: pe de o parte, pirateria drepturilor de autor, iar pe de altă parte, timpul destul de mare care se scurge între receptarea materialelor originale pentru publicare și distribuția acestora către cititori, fapt care provoacă o întârziere considerabilă a accesului la informație. Aceste reviste specializate sunt distribuite prin intermediul rețelelor de comunicații, în special prin Internet, care este forma principală de distribuție pentru care au optat editorii.

Avantajele revistelor specializate ar fi că se adresează unor categorii de utilizatori specializați într-un anumit domeniu, costurile producției sunt minime, distribuția este foarte rapidă și în același timp ieftină și există posibilitatea de a include și documente complementare, cum ar fi imagini în mișcare, sunet, programe informatice, lucru imposibil de realizat în cadrul unei ediții imprimate¹⁵.

În contextul globalizării, anterior numită transnaționalizare, industria culturală este considerată, de multe țări, un sector strategic care trebuie apărat de excesiva transnaționalizare, pentru a se evita colonizarea culturală a statelor invadate de cultura globală. Este cazul domeniului audiovizual (programe de televiziune, cinematografie etc.) unde există o ofertă predominantă a producțiilor americane și, de asemenea, la scară mai mică, a serviciilor de informație digitală (baze de date on-line, ediții optice etc).

Aceste temeri și, de asemenea, măsurile de prevenire au generat o polemică, care nu este nouă, între apărătorii maximului liberalism (unde nu există nici o limitare a pieței) și protecționiștii (care solicită măsuri legale pentru a controla excesiva pătrundere a producțiilor culturale străine și pentru a apăra cultura proprie)¹⁶.

Unii autorii au realizat o evaluare generală a avantajelor și dezavantajelor documentului digital în relație cu documentul imprimat, în încercarea lor de a afla răspunsul la întrebarea: ce este mai bine să folosim: documentul imprimat sau documentul digital. Astfel, dintre avantajele folosirii documentului digital amintim: regăsirea informației, interactivitatea, informația multimedia, actualizarea, densitatea, accesibilitatea, iar din categoria dezavantajelor: mediatizarea (este necesar un echipament intermediar pentru accesul la conținut), ergonomia lecturii, nevoia de diverse sisteme de consultare.

Un mare avantaj al publicației digitale îl reprezintă accesul selectiv la informație. Grație sistemului de regăsire

a informației (limbaje de interogare, link-uri hipertext sau meniuri) utilizatorul se poate mișca între marile volume de documente stocate și poate selecționa doar acea mică parte care, la un moment dat, l-ar putea interesa. Localizarea informației într-o carte imprimată se bazează doar pe indici analitici, a căror elaborare este costisitoare, care dispun de intrări limitate și care nu permit combinarea termenilor și nici formularea de solicitări complexe. În toate acestea, unii autori văd un triumf al publicațiilor digitale în detrimentul informației textuale.¹⁷

Concluzii

Informația digitală tinde să ne acapareze existența pătrunzând în toate aspectele vieții umane, de la citirea mesajelor pe Internet, la cafeaua de dimineață, până la plățile și cumpărăturile efectuate online, consultarea bazelor de date științifice și ale bibliotecilor digitale pentru a elabora o lucrare academică, și nu în ultimul rând munca de la serviciu care este preponderent realizată cu ajutorul calculatorului, acestea fiind doar câteva dintre activitățile desfășurate cu ajutorul tehnologiei informațiilor și a comunicațiilor prin intermediul Internetului și al informației digitale.

Se poate afirma, că informația digitală se manifestă în aproape toate domeniile existenței noastre: economic, financiar, cultural, politic etc. În domeniul cultural, existența Bibliotecii Digitale Naționale a României, a Bibliotecii Digitale Europene și a Bibliotecii Digitale Mondiale confirmă importanța acordată informației digitale la nivel național, european și mondial.

Bibliografie:

1. ABADAL, Ernest. *Sistemas y servicios de informacion digital*. Barcelona: Edicions Trea de la Universitat de Barcelona, 2001.
2. CHENGREN, Hu. Network Literacy, New Task for Librarians on User Education. În: *62nd IFLA General Conference*, Beijing, 1996.
3. DUȚU, Petre. *Globalizare versus separatism politic*, 2010. Disponibil pe Internet la adresa http://cssas.unap.ro/ro/pdf_studii/globalizare_versus_separatism_politic.pdf, accesat în 13.03.2016.
4. MCCLURE, C. R. Network Literacy: A Role for Libraries? În: *Information Technology and Libraries*, 13, 2, 1994.
5. MODELSKI, George. *The four dimensions of globalization*. Disponibil pe Internet la adresa <https://faculty.washington.edu/modelski/Global4.html.html>, accesat în 12.03.2016.
6. *Mondialisation et globalisation*. Disponibil pe Internet la adresa <http://www.irenees.net/fr/fiches/notions/fiche-notions-21.html>, accesat în 12.03.2016.

7. O'ROURKE, Kevin. *200 ans de mondialisation*. Disponibil pe Internet la adresa <http://www.tcd.ie/Economics/staff/orourkek/courrierdelaplanete.htm>, accesat în 12.03.2016.

8. OSOIANU, Vera. Suntem și noi un neam al cărții? În: *Magazin bibliologic*, nr. 1-2, 2008. Disponibil pe Internet la adresa http://87.248.191.115/bnrm/publicatii/files/1/symposion_12_2008.pdf, accesat în 1.04.2016.

9. STOICA, Ion. *Scurtă introducere la o enciclopedie a informației*. Constanța: Ex Ponto, 2010.

Note:

1. MODELSKI, George. *The four dimensions of globalization*. Disponibil pe Internet la adresa <https://faculty.washington.edu/modelski/Global4.html.html>, p. 1, accesat în 12.03.2016.

2. *Ibidem*. *Op. cit.*

3. O'ROURKE, Kevin. *200 ans de mondialisation*. Disponibil pe Internet la adresa <http://www.tcd.ie/Economics/staff/orourkek/courrierdelaplanete.htm>, p. 1, accesat în 12.03.2016.

4. *Mondialisation et globalisation*. Disponibil pe Internet la adresa <http://www.irenees.net/fr/fiches/notions/fiche-notions-21.html>, p. 1, accesat în 12.03.2016.

5. DUȚU, Petre. *Globalizare versus separatism politic*, 2010. Disponibil pe Internet la adresa http://cssas.unap.ro/ro/pdf_studii/globalizare_versus_separatism_politic.pdf, p. 31-32, accesat în 13.03.2016.

6. MCCLURE, C. R. Network Literacy: A Role for Libraries? În: *Information Technology and Libraries*, 13, 2, 1994, p. 115-125, Apud CHENGREN, Hu. Network Literacy, New Task for Librarians on User Education. În: *62nd IFLA General Conference*, Beijing, 1996, p. 84-88.

7. STOICA, Ion. *Scurtă introducere la o enciclopedie a informației*. Constanța: Ex Ponto, 2010, p. 154-157.

8. ABADAL, Ernest. *Sistemas y servicios de informacion digital*. Barcelona: Edicions Trea de la Universitat de Barcelona, 2001, p. 41.

9. *Ibidem*, *Op. cit.*, p. 15.

10. *Ibidem*, *Op. cit.*, p. 21-32.

11. *Ibidem*, *Op. cit.*, p. 21-32.

12. OSOIANU, Vera. Suntem și noi un neam al cărții? În: *Magazin bibliologic*, nr. 1-2, 2008. Disponibil pe Internet la adresa http://87.248.191.115/bnrm/publicatii/files/1/symposion_12_2008.pdf, p. 59, accesat în 1.04.2016.

13. ABADAL, Ernest

13. ABADAL, Ernest. *Op. cit.*, p. 52-55.

14. OSOIANU, Vera. *Op. cit.*, p. 59.

15. ABADAL, Ernest. *Op. cit.*, p. 56-58.

16. *Ibidem*, *Op. cit.*, p. 122-123.

17. *Ibidem*, *Op. cit.*, p. 122-123.

SUMMARY

EDITORIAL

Library and the Concept of “Information Literacy”
Octavian Mihail Sachelariep. 1

HIGHLIGHTS ON LIBRARIANSHIP. LIBRARY GUIDELINES

Considerations Regarding the Information Globalization
Maria Carmen Nadia Petrep. 3

ON ROMANIAN LIBRARIES

Top 10 “Must Read” Books – a Modern Way
of Promoting Books and Reading Among Teenagers
Lolita Cancevp. 7

“Gheorghe Pârvu” Brad Municipal Library
Elena-Angelica Rudap. 12

Modern Educational Methods Applied
in a Place Loaded with History
Aurora Lolicerup. 14

Produlești Public Library – an Institution of Culture
and Non-Formal Education
Mihaela Voicup. 15

CULTURAL HERITAGE

Evaluation and Organization of Documents
at the Galați “V. A. Urechia” Library
Zanfir Iliep. 16

LIBRARY ABROAD

Public Libraries in the Netherlands and Their Mission:
“Let Us Make a Better Community” (part I)
Ion Onuc Nemeș-Vintilăp. 21

GUTENBERG’S GALAXY

Reflection in Images. International Exhibition from 1906
in the Media of the Early 20th Century

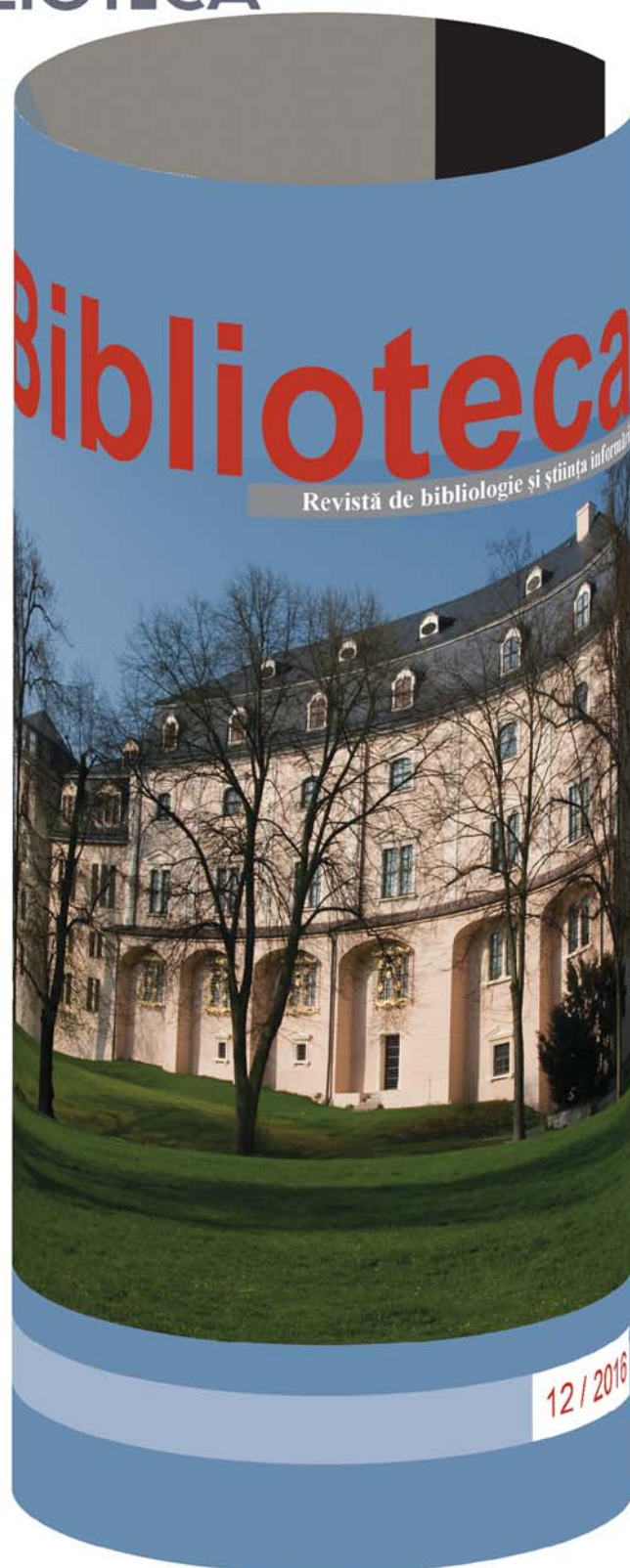
Mihaela Manolachep. 26

Library of Our Becoming
Ileana Baibaracp. 29

BIBLIOTECA
NAȚIONALĂ

A ROMÂNIEI

Începând cu anul editorial 2010,
*Biblioteca: revistă de bibliologie și știința
informării* este indexată pe platformele online
EBSCO și ProQuest.

ABONAMENTE

Pentru anul 2017 abonamentele se fac în noul
cont al Bibliotecii Naționale a României:
RO42TREZ7035009XXX014057
TREZORERIE sector 3, București, cod fiscal:
B.N.R. – 6312079 – București.
La întocmirea abonamentului, vă rugăm să specificați
„Abonament la Revista Biblioteca”.
Costul unui exemplar este 12 lei; un abonament:
3 luni – 36 lei; 6 luni – 72 lei; 1 an – 144 lei.

Pret: 12 lei

ISSN 1220-3386

9 77122 03386 8